

μεγάλη εὐρύτης τοῦ πεδίου κατανομῆς τῶν ἐξαγωγῶν ἐκ Τουρκίας ἐξασφαλίζει εἰς αὐτὴν ποῖαν τινά σταθερότητα εἰς τὰς ἐξαγωγάς.

4) Ὅτι ἡ Ἑλλάς τὴν μὲν Σουλτανίαν ἐξάγει εἰς Δυτ. Γερμανίαν, Ἡνωμ. Βασίλειον, Ἰταλίαν, Σοβ. Ἐνωσιν καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας Χώρας, ἥτοι κατανέμει τὰς ἐξαγωγὰς τῆς ἐπὶ εὐρύτατο πεδίου, τὴν δὲ Κορινθιακὴν εἰς περιορισμένον ἀριθμὸν χωρῶν, οἷον εἰς τὸ Ἡνωμ. Βασίλειον, τὴν Ὀλλανδίαν καὶ τὴν Δυτ. Γερμανίαν, αἰτίας τρεῖς χώραι ἀπορροφῶν τὰ 90—95 ο)ο τῶν ἐξαγομῶνων ἐτησίως ποσοτήτων ἐλληνικῆς Κορινθιακῆς σταφίδος, καὶ

5) Ὅτι ἡ Περσία ἐξάγει τὴν σουλτανίαν τῆς κατὰ κύριον λόγον εἰς Δ. Γερμανίαν, Σοβ. Ἐνωσιν καὶ εἰς μικροτέραν ποσότητα εἰς Ὀλλανδίαν, Ἡνωμ. Βασίλειον καὶ Γαλλίαν.

Συμβολὴ τῆς σταφιδοπαραγωγῆς εἰς τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον τῶν κυριωτέρων παραγωγικῶν χωρῶν

Ἡ ἀξία τῶν ἐξ Ἑλλάδος ἐξαχθεισῶν ποσοτήτων Σουλτανίνας καὶ Κορινθιακῆς κατὰ τὸ ἔτος 1950 συνίστα τὰ 30 ο)ο τῆς ἀξίας τῶν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο γενομένων συνολικῶν ἐξαγωγῶν· ἔκτοτε ἡ ἀναλογία κατῆλθεν, ἐξισωθεῖσα μὲ ἐκείνην τοῦ ἔτους 1938.

Διὰ τὴν Τουρκίαν ἡ ἀναλογία τῆς ἀξίας τῆς ἐξαγομῆνης, ἐξ αὐτῆς, Σουλτανίνας ἔχει καταστῆ, μεταπολεμικῶς, μικροτέρας σημασίας διὰ τὸ ἐμπορικὸν αὐτῆς ἰσοζύγιον.

Ἐκ τῶν στατιστικῶν στοιχείων συνάγεται ἀβίαστος διὸ τὴ σταφιδοκαλλιέργεια ἀποτελεῖ διὰ τὴν Ἑλλάδα πηγὴν πορισμοῦ συναλλάγματος καὶ ὅτι, ὑπὸ τὴν σημερινὴν διάρθρωσιν τῶν ἐξαγωγῶν, κέκτῃται αὐτῇ τόσῃν σημασίαν διὰ τὴν Ἐθνικὴν τῆς Χώρας μας οἰκονομίαν, ὅσην δι' οὐδεμίαν ἄλλην σταφιδοπαραγωγὸν Χώραν ἐν τῷ Κόσμῳ.

β) Εἰσαγωγαι σταφίδων ὑπὸ τῶν καταναλωτριῶν χωρῶν

Τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον ἐξακολουθεῖ νὰ κρατῇ τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῷ Κόσμῳ, ὡς εἰσαγωγεὺς σταφίδων (Σουλτανίνας—Ραϊζίνες—Κορινθιακῆς). Ἡ εἰσαγομῆνη, ὅμως, εἰς τὴν ἐν λόγῳ Χώραν ποσότης σταφίδων ἐμφανίζει ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος διακυμάνσεις, ὀφειλομένας εἴτε εἰς μειωμένην προσφορὰν ὀφειλομένων τῶν παραγωγικῶν χωρῶν, εἴτε εἰς συναλλαγματικούς ἢ πιστωτικούς περιορισμούς, εἴτε, τέλος, εἰς μειωμένην ἀγοραστικὴν δύναμιν τοῦ καταναλωτικῶν κοινῶν. Οὕτω, μετὰ τὴν ἀπότομον πτώσιν τῶν εἰσαγωγῶν τοῦ ἔτους 1951 εἰς τὸ χαμηλότερον ἐπίπεδον τῶν 70.000 τόννων, ἀνυψώθησαν αὐταὶ

τὸ 1953 εἰς τὸ ὑψηλότερον τοιοῦτον τῶν 164 500, ὑπερακοντίσασαι καὶ τὰς τοῦ ἔτους 1938, κατὰ ποσοστὴν 20 ο)ο, διὰ νὰ κατέλθουν ἐκ νέου τὸ 1956 εἰς 101.500 τόννους. Αἱ εἰσαγωγαι τοῦ 1957 ἐμφανίζονται βελτιωμέναι, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τῶν δύο προηγούμενων ἐτῶν, ἀνελθούσαι εἰς 127.800 τόννους, ἔναντι 101.500 τοῦ 1956 καὶ 105.500 τοῦ 1955. Αἱ εἰσαγωγαι σταφίδων εἰς τὰς ἄλλας χώρας τῆς Δυτ. Εὐρώπης, κατὰ τὸ ἔτος 1957, ἐμφανίζονται ἐλαφρῶς ἠῦξημέναί, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοῦ προηγούμενου ἔτους, τῆς ἐν λόγῳ αὐξήσεως ὀφειλομένης εἰς τὰς ἠῦξημένας εἰσαγωγὰς ὑπὸ τῆς Δυτ. Γερμανίας.

Ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις διέτηρησε τὰς εἰσαγωγὰς σταφίδος εἰς τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ τοῦ προηγούμενου ἔτους ἐπίπεδον.

Ἡ Καναδάς, ἡ μεγαλύτερα ἐξευρωπαϊκῆ καταναλωτρία σταφίδων χώρα, διέτηρησε τὰς εἰσαγωγὰς τῆς εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον τῶν 25.000 τόννων. Ὡς γνωστόν, αἱ προμήθειαι τῆς ἐν λόγῳ χώρας γίνονται ἀποκλειστικῶς ἐξ Αὐστραλίας καὶ Η.Π.Α.

Αἱ εἰσαγωγαι σταφίδων εἰς τὸ Ἡνωμ. Βασίλειον

Δεδομένου ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀποτελεῖ τὴν μεγαλύτεραν ἐν τῷ Κόσμῳ εἰσαγωγῶν σταφίδων χώραν, ἀλλὰ καὶ διότι αὐτὴ εἶναι ἡ κυριωτέρα πελάτις τῆς Ἑλληνικῆς Κορινθιακῆς σταφίδος, θεωροῦμεν χρήσιμον τὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον διεξοδικωτέραν ἀνασκόπησιν τῆς Ἀγγλικῆς Σταφιδολογίας.

Ἐνῶ κατὰ τὸ ἔτος 1957 αἱ εἰσαγωγαι σουλτανινῶν καὶ ραϊζίνες ἠῦξηθησαν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοῦ προηγούμενου ἔτους, κατὰ 60 ο)ο, αἱ τοιαῦται κορινθιακῆς ἐσημείωσαν πτώσιν ἐξ 9 ο)ο. Αἱ προμήθειαι τῶν σουλτανινῶν καὶ ραϊζίνες ὑπῆρξαν ἠῦξημένα ἀπὸ ὅλας τὰς χώρας παραγωγῆς τῶν ἐξαίρεσις τῶν ἐκ Καλιφορνίας, ἐν ᾧ αἱ προμήθειαι κορινθιακῆς ἦσαν μειωμένα ἀπὸ ἀμφοτέρων τὰς χώρας παραγωγῆς τῆς.

Ἐποχὴ ἐνάρξεως εἰσαγωγῶν ἐκ τῆς νέας ἐσοδείας

Αἱ ἀφίξεις τῶν Αὐστραλιανῶν καὶ Νοτιοαφρικανικῶν σταφίδων (Σουλτανίνας—Ραϊζίνες—Κορινθιακῆ) εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Ἀγορὰν ἄρχονται, συνήθως, ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαΐου, τῆς ζωηρότητος τῆς ἐμπορικῆς διακινήσεως τῶν διατρηομένης μέχρι καὶ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐνῶ τὰ φορτία μὲ σταφίδας ἐκ τῶν Μεσογειακῶν Χωρῶν φθάνουν εἰς Ἀγγλίαν περὶ τὸ τέλος Σεπτεμβρίου ἢ ἀρχὰς Ὀκτωβρίου, ἥτοι ἀκριβῶς περὶ τὴν πέραν τῶν Αὐστραλιανῶν ἀφίξεσιν. Ὁ ὄγ-